

ærede Medlem kan meget vel forstaa dette, men det ærede Medlem sagde ikke et Muk om, at han vilde stemme for noget saadant, og det tvivler jeg om, at det ærede Medlem vilde. Det fremgik ogsaa af de Udtalelser, der senere fremkom, hvori han satte indenlandske Spirituosa i Forhold til udenlandske og, hvis jeg forstod ham ret, mente, at vi skulde gaa den Vej — thi det kunde vi gøre uden Vanskeligheder udefra — at sætte Skatten paa indenlandske Spirituosa ned, saa den kom til at staa paa samme Højde som Skatten paa udenlandske. Det lyder for øvrigt lidt mærkeligt i mine Øren, naar jeg tænker lidt tilbage i Tiden. Der var en Gang, da der forelaa Forslag fra den radikale Finansminister om en Vinbeskatning paa 100 pCt. i Analogi med hele den øvrige forøgede Beskatning paa Spiritus. Jeg havde den Ære at sidde i vedkommende Udvalg, og jeg var det eneste Medlem, der nægtede at gaa med til at henstille til Ministeren, at vi skulde gaa ned til 50 pCt.; det ærede Medlems Partifæller saavel som mine og Medlemmerne af de andre Partier var rørende enige om, at det foreslaaede var for stor en Skat at lægge paa Vin. Det lyder derfor lidt mærkeligt for mig nu, at det ærede Medlem vil den Vej.

Jeg tror, at det i allerhøjeste Grad har hemmet Drikkeriet, at der har været en meget høj Spiritusskat, og ogsaa ud fra disse Betragtninger er det, vi er gaaet med til at ophæve Restriktionerne. Med det samme vil jeg henstille, om ikke man skulde tage under Overvejelse atter at lægge de 5 Kr. paa Brændevinen. Jeg henstiller ogsaa til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, om ikke han vilde finde dette formaalstjenligt, thi der er ingen Tvivl om, at det vilde medføre en Indskrænkning af Spiritusforbruget. Det var disse Bemærkninger, jeg paa egne og Meningsfællers Vegne ønskede at gøre, for at det høje Ting kunde kende vor Stilling og vide, med hvilken Motivering vi stemmer for Restriktionernes Ophævelse.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg har nylig ved Behandlingen af Lovforslaget om Beværtning og Gæstgiveri i dette høje Ting haft Lejlighed til at udtale mig om det Spørgsmaal, der her foreligger til Behandling, og jeg kan ganske henholde mig til de Udtalelser, jeg ved den Lejlighed fremsatte.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen har i Dag ret blidt ganske vist, men dog tilstrækkelig tydeligt ment at kunne bebrejde mig, at jeg ikke har søgt at tilvejebringe det, det ærede Medlem kalder

en indgaaende Undersøgelse af denne Sag, og det ærede Medlem henviste til, at der gentagende overfor Regeringen har foreligget Ønsker fra Ædrueligheds-kommissionens Side om at faa Lejlighed til at fremsætte Udtalelser om disse Restriktioners Bevarelse eller eventuelle Bortfald. Jeg skal i den Anledning sige til det ærede Medlem, at hele denne Sag har i lang Tid været henlagt til den høje Rigsdags Undersøgelse og Afgørelse ved det Lovforslag, som overførte dette Spørgsmaal til Afviklingsudvalget, og ved hvilket det bestemtes, at 2 Medlemmer af dette Udvalg kunde føre Sagen frem for Rigsdagen, og at Restriktionerne vilde bortfalde ved den høje Rigsdags Behandling, saafremt Beslutningen om Opretholdelsen ikke vedtoges enslydende i begge Ting. Derfor er det i Virkeligheden Afviklingsudvalget, som det ærede Medlem i denne Forbindelse maa henvende sig til.

Nu kan jeg jo ikke nægte, at det Foredrag, som det ærede Medlem her har holdt, og hvori han har lovsunget den svenske Regerings Stilling til denne Sag, har undret mig lidt. Thi hvorledes tror det ærede Medlem, han vilde have opfattet Finansminister Thorsons Forslag, hvis han ikke, saaledes som han gør, havde siddet som Medlem af den danske Rigsdag, men derimod som Medlem af den svenske Rigsdag? Jeg er ikke sikker paa, at Finansminister Thorson da vilde have faaet den samme Omtale af det ærede Medlem som den, han skænkede den svenske Finansminister her i Tinget. Thi Tendensen i det svenske Forslag er ganske den samme som den, der finder Udtryk i det Forslag, der her foreligger til Behandling, nemlig denne at tillade en Brygning af Ølsorter af sværere Karakter, end Tilfældet hidtil har været. Og Motiveringen for, at man gaar dertil i Sverige, er til syvende og sidst den samme som den, der fører til dette Forslags Fremsættelse her, nemlig Ønsket om ogsaa for Ølindustriens Vedkommende at bidrage til, at den kan tilvejebringe Beskæftigelse for det størst mulige Antal Arbejdere og fremstille et Produkt, som med Hensyn til Holdbarhed og Konkurrenceevne staaar højere end det, som Bryggerierne under Krigen efter Restriktionernes Gennemførelse har kunnet fremstille. Dette er Motiveringen, og naar dette Forslag saa ledsages af et Skatteforslag, ja, saa er Formaalet dermed ganske det, som det ærede Medlem Hr. Heilesen har stillet sig